

SANDOVAL & GÀMEZ

Albert Palatchí saluda al final de la desfilada, entre Coral (vestit homenatge a Dior) i Arianne, tota plena de cascavells i amb copalta.

M CAMPILLO

La il.lusió de totes les dones

La il.lusió és casar-se, ho han encertat. I per casar-se no hi ha res més necessari que un bon vestit. I això és el que fan els de la casa Pronovias, que, aquest any, han festejat els primers vint-i-cinc anys, o sigui que han fet les noces d'argent. I han tirat la casa per la finestra organitzant una festa de les que són sonades, i més ara, al principi de temporada, quan tothom encara dorm una mica i es troben a l'espera del que passarà aquesta tardor, que podria ser molt moguda.

En primer lloc, **Albert Palatchí**, que és el *big boss* de la casa, va portar a uns set-cents cinquanta convidats europeus, és a dir, els seus venedors de vestits de núvia. Van estar tres

dies a pa i ganivet, o sigui, amb totes les despeses cobertes. Els van fer una desfilada al Palau de la Música que va tenir tots els components perquè fos un èxit. I no sols per la posada al punt, que era magnífica, amb flors de **Josep Maria Janer**, que és tot un expert, molt car però molt bo, que ho va guarnir amb flor de taronger i tota mena de flor blanca. Després, perquè el director d'art de la festa va ser el pintor **Manolo de la Fuente**, ajudat per **Javier Cantó**, que és el germà de l'actor i ex-presentador televisiu **Toni Cantó**.

Victor Pérez Porro va construir (i pintar) una passarel·la amb un aire lleugerament bizantí, que lligava molt amb la plàstica modernista del

Palau. Hi havia una cantant i un pianista, que van fer l'*Ave Maria* de **Schubert** en els moments més importants: encara que van ser molts, només el van interpretar una vegada. Mentre, la música anava sonant, pre-gravada, amb temes d'allò més escaients.

Javier Escobar, que s'ha convertit en el mestre de cerimònies imprescindible a qualsevol acte que se celebri a Barcelona i encara arreu de la Península Ibèrica, ho controlava tot; estava pendent del més mínim moviment. I així la cosa es va desenvolupar d'allò més bé. Les sorpreses van començar amb la presència de les models. Perquè hi eren totes aquelles que ara mateix es veuen a les passarel·les del

món i que, curiosament, són moltes d'elles espanyoles. En primer lloc, hem de parlar de **Carmen Casadellá**, una barcelonina que va ser *Miss Barcelona* fa un parell d'anys i que treballa a mig món després d'haver fet el curs de models a casa de la **Teresa Gimpera**, que és la millor.

Després vam veure **Valeria Montenegro**, que és la noia exuberant que **Pepe Barroso** ha posat a tota la publicitat de Don Algodón. Estava maca, amb el cabell recollit, com tota núvia que se'n preï. Va venir un altre físic molt reconegut, el **Inés Sastre**, que després de treballar a *El dorado* de **Carlos Saura**, ha començat una carrera de model que ja li ha fet guanyar el títol de Ma-

niquí de l'any a París. **Inés**, que és maca i simpàtica i d'allò més agrait, diu que entre **Luis Alfonso de Borbón** i ella només hi ha una bona amistat. I que sí, que és cert que el príncep **Felip** la va convidar a passar un dia amb el iot dels pares, però que hi anaven un grapat de joves. I que coneix **Paul Belmondo** i **Tony Delon**, però, per les cares que va posar, un no creu que li interessessin massa.

Carmen Sanmartín va ser una altra famosa, més que res perquè, treballant a Milà la va contractar en **Franco Rossi** per fer de verge Maria a la versió per televisió que en va fer el cineasta. I una altra que ha treballat al cinema, **Ariane**, que va ser la protagonista de *Manhattan Sur*, al costat de **Micky Rourke**. En plan model, el que es diu model, hi era la **Cristina Piaget**, que és realment *top number one* al món. I la **Kadisha**, una mora que treballa per a **Ives Saint-Laurent** perquè és magnífica. I una altra espanyola, **Coral**, que només treballa a l'estranger i fins i tot la **Maria Luisa Parera**, que serà, d'ací a molt poc de temps una *altratop model* arreu del món.

Hem deixat per al final la **Judit Mascó**. I no per ella mateixa, que tothom diu que és una noia fantàstica, sinó per culpa de la seva mànager, que ha cregut trobar en la model la salvació econòmica a la seva vida. La fa servir com la gallineta dels ous d'or, i així l'ha tractada. Després de tot l'ajut

Inés Sastre, mil vegades bonica. Kadisha, la mora de Saint-Laurent. La Mascó, que està boníssima.

Valeria Montenegro, tota de seda.

Cristina Piaget, després d'haver perdut la lligadura. Dos cullets innocents al final de la desfilada. Al mig, preciosa, la Maria Luisa Parera.

que ha rebut dels mitjants de comunicació, ara la mànager, una ex-model dita **Francina**, et rebutja una entrevista amb la **Judit** el dia abans al concertat. Et va dient que sí i al final et diu que ha hagut de viatjar urgentment. Ningú s'ho creu, i ella, la **Mascó**, fins i tot sembla que li sàpiga greu parlar-te quan et troba. En fi, que així li deuen anar les coses, perquè la **Francina** assegura que viu de la imatge (no aclareix gaire si la que en viu és ella o la **Judit**), i que qualsevol entrevista li fa perdre imatge i no li porta cap calé. I ella, és clar, està per la pela. I voldrà moltes peles, perquè, segons ella, té feina arreu del món i per molt de temps: doncs per molts anys.

Després de la desfilada molts convidats van gaudir de l'actuació de **Cristina Hoyos** i el seu ballet espanyol.

En el sopar estava convidada la **Judit Mascó** (la mànager no), però no va venir. I, alshores, tothom feia conya

de l'afer dels calés, i tots el homes de la taula 49, que era on ella estava col·locada, van estar d'acord en què, si ho haguessin sabut amb temps (això de les exigències de la mànager de cobrar per tot), haurien fet un esforç i haurien pagat la presència de la **Judit** a la taula. Perquè realment continua estant d'allò més apetitós. Però ja s'ha dit moltes vegades, res és perfecte.

Josep Sandoval